

[Justitsministeren.]

tænke sig dette, til Nedsættelse af Forlystelsesskatten for Teatre. Dette Forslag er oversendt til Finansministeriet, thi det er jo unægtelig Finansministeren, der har Afgørelsen af dette Problem. Det er saaledes næmt nok for Justitsministeren, at foreslaa en Ordning; det afgørende er, hvad Finansministeren, eventuelt Skattekommissionen, efter sit Kendskab til hele Omraadet, mener er rigtigt og retfærdigt. Jeg maa derfor henvise det ærede Medlem til om dette Punkt at forhandle nærmere med Finansministeren.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om der ikke kunde tænkes et Beløb stillet til Raadighed til Stipendier til unge Filmsfolk. Det Spørgsmaal har ikke før været rejst over for mig, men det har jeg ikke noget imod, at man drøfter i Udvalget. Det samme ærede Medlem spurgte ogsaa, om det ikke var rimeligt, at Bevillingen til Dansk Kulturfilm blev ligestillet med en Bevilling til et Produktionsselskab. Heller ikke dette Spørgsmaal har været forhandlet tidligere, men ogsaa om dette vil der kunne diskuteres nærmere i Udvalget.

Det ærede Medlem sagde: Der er vel kun Tale om at give Produktionsselskaber en afgiftsfri Bevilling hver. Ja, jeg har i hvert Fald ikke tænkt paa mere end en Bevilling. Forholdet er jo det, at Produktionsselskaberne normalt skulde have et stort Premiæteater stillet til Raadighed, og ud over dette havde jeg ikke tænkt mig at gaa.

Det ærede Medlem var betænkelig ved Udformningen af § 16 — Betæneligheder, der deltes af den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Hasle) og ogsaa af den ærede Ordfører for Venstre (Arnth Jensen). Jeg tror endda, man har talt om en lille Valutacentral Nr. 2 i Anledning af § 16. Det vilde jo være forskrækkeligt, men det er der aldrig nogen, der har tænkt paa, og derfor er jeg ogsaa meget villig til at drøfte dette Spørgsmaal nærmere i Udvalget, ogsaa begrunde, hvorfor § 16 har faaet den Formulering, den har.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet kom derefter til et interessant, men penibelt Spørgsmaal, nemlig Filmcensurens Forbud mod Adgang for Børn under 16 Aar. Det ærede Medlem sagde, at dette Forbud plejer særlig at trække dem til, der er mellem 16 og 18 Aar, og det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen var ogsaa betænkelig ved den nuværende Ordning. Jeg tror i og for sig, at det er lige-

gyldigt, hvordan man ordner det, men personlig er jeg helst fri for disse Forbud og mener, at naar Censuren i øvrigt har anset det for forsvarligt, at en Film vises, saa er det Forældrene, der har Ansvaret for, om deres Børn ser den eller ej. Det vil næppe fra min Side volde Vanskeligheder, hvis man ønsker i Udvalget at rejse Spørgsmaalet om en anden Ordning.

Flere ærede Talere har rejst det Spørgsmaal, om Filmsraadet ikke burde sammensættes paa en anden Maade. Jeg har allerede svaret dertil, at naar jeg har ændret lidt ved Sættningen uden at udvide Antallet af Medlemmer, var det, fordi jeg nødig saa, at Raadet blev mere end paa 7 Medlemmer; i hvert Fald vilde jeg ikke komme til Rigsdagen med Forslag om et stort og omfattende Filmsraad. Men jeg skylder at oplyse, at jeg senere har faaet to Henvendelser angaaende dette Spørgsmaal. Den ene er af 26. November fra følgende Kvindeorganisationer: Danske Kvinders Nationalraad, Dansk Kvinde-samfund og Socialdemokratisk Kvindeforening. Disse Organisationer, som gennem Aarene har interesseret sig ganske særlig for opdragende og oplysende Films, mener, at det er paakrævet, at Kvinder, specielt Mødre, med store Kvindekredse bag sig bliver Medarbejdere ved Tilvejebringelse af Skolefilms, Oplysningsfilms og Kulturfilms. Jeg skal senere tilstille det nedsatte Udvalg denne Henvendelse. Det samme gælder en Henvendelse, jeg for nylig har faaet fra Dansk Forfatterforening, der i Anledning af de i Dagspressen fremkomne Oplysninger om Oprettelsen af et Filmsraad henstiller, at der indrømmes Foreningens samme Indflydelse paa Raadets Sættning, som der synes at være tiltænkt Dansk Skuespillerforbund og Danske Dramatikeres Forbund.

Jeg skal erklære mig villig til sammen med Udvalget at drøfte, hvilken Sættning af Filmsraadet der vil være den heldigste under Hensyntagen til de forskellige Henvendelser, der er fremkommet, ogsaa fra de ærede Ordføreres Side, og jeg tror ikke, det er Umagen værd paa dette Trin at diskutere dette Problem nærmere. Kun vil jeg sige, at jeg meget nødig ser et alt for stort Filmsraad.

Flere ærede Talere har været inde paa det Spørgsmaal, hvad der forstås ved „Dansk Teater“ i § 28 — det gælder i hvert Fald den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen. Mange synes at gaa ud fra, at der i første Række er tænkt paa Det kongelige